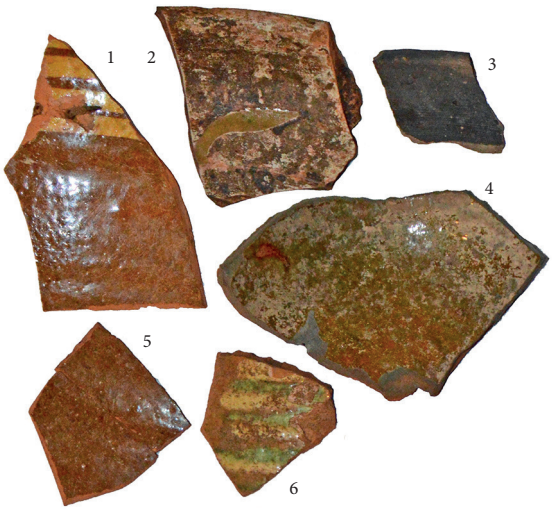

4 pav. Keramika: 1–4 – iš šurfo 5; 5–6 – iš šurfo 6. T. Ivanausko nuotr.

Fig. 4. Pottery: 1–4 – from test pit 5; 5–6 – from test pit 6.

Šurfuose 7 ir 8 buvo supiltinės kilmės ir perkasti grunto sluoksniai, kurių storis atitinkamai – 50 cm ir 2 m. Jokių archeologinių radinių juose nerasta.

Žemaitės Street

In 2016, archaeological investigation was conducted at newly planned and reconstructed pedestrian and bicycle paths. Along Žemaitės street 8 test pits (1x1 m) were excavated a total of 8 m^2 (Fig. 1) In test pit 3 at a depth of 50–55 cm below the ground level there was 19th – 20th century stone pavement. In test pit 4 no cultural layer or archaeological structures were detected, but below existing electric cable a silver Netherlands Utrecht thaler with a 1767 date on its obverse was discovered (Fig. 2). In test pit 5 at a depth 0,95–1 m below the ground level 18th–19th century cultural layer (black soil) was located (Fig 3), with 40 archaeological finds of pottery and glass fragments (Fig 4). In test pit 6 several 18th–19th century pottery fragments were found. All fragments were detected in a small (50 cm wide) pit filled with brown soil and gravel. In other test pits there were no archaeological finds or structures.

ŠIAULIAI

Audronė Šapaitė

Prisikėlimo aikštė ir jos prieigos

2016 m. liepos–rugpjūčio mėnesiais atlikti žvalgomieji tyrimai Šiaulių miesto Prisikėlimo aikštėje ir prieigose, vietose, kur numatoma viešųjų erdvių rekonstrukcija. Jų metu Prisikėlimo aikštėje, Tilžės gatvėje prie Valstybinio Šiaulių dramos teatro, Šiaulių valstybinės kolegijos prieigose, skvere prieš Šiaulių miesto savivaldybę, Šiaulių katedros prieigose, Aušros take (1 pav.) buvo iškasti 38 šurfai (bendras ištirtas plotas – 76,65 m^2).

Prisikėlimo aikštės teritorijoje iškasti šurfai 1–16. Aikštės V kampe, šurfo 3 vietoje užfiksuota stačiai žemyn besileidžianti 2,2 m gylio duobė su XVII–XVIII a. datuojamais koklių ir keramikos fragmentais. Seniausias sluoksnyje rastas radinys – karnizinio–frizinio koklio su įstrižų linijų ir taškelių eilių ornamentu fragmentas, pagal analogiškus radinius Vilniuje datuojamas XVI a. pabaiga – XVII a. Keturkampis stiklinis buteliukas su patina gali būti datuojamas XVIII–XIX a. Bendrai sluoksnis datuojamas XVII–XVIII a. Sprendžiant iš gylio ir vertikalios sienelės, greičiausiai tai rūsio vieta.

Visame šurfo 5, taip pat iškastame Prisikėlimo aikštės V kampe, plote iki 2,3 m gylio

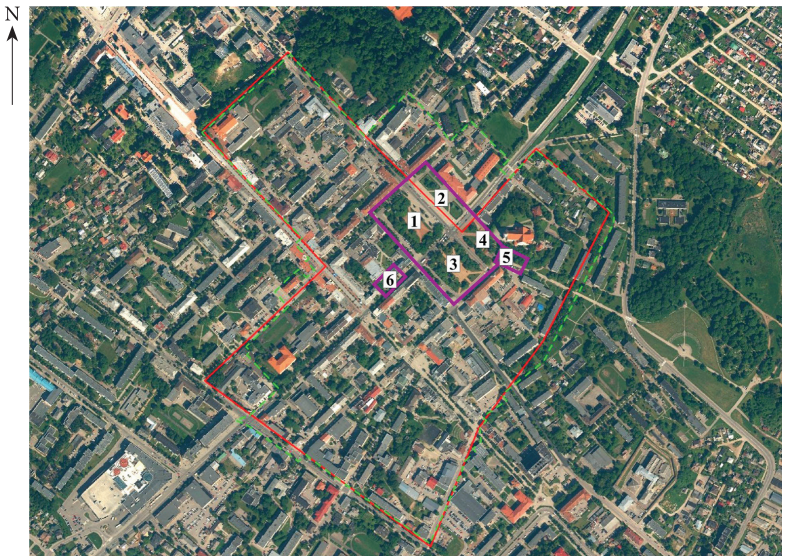

1 pav. Tyrinėjimų vieta Šiaulių miesto plane (panaudotas A. Skrupskelio parengtas planas su esamomis ir tikslinamomis Šiaulių senojo miesto vietos (UK 27097) ribomis): 1 – Prisikėlimo aikštė; 2 – Šiaulių kolegijos prieigos; 3 – skveras; 4 – Katedros prieigos; 5 – Aušros takas; 6 – Tilžės g. 155. A. Šapaitės brėž.

Fig. 1. The investigated locations in a plan of Šiauliai (using a plan prepared by A. Skrupskelis that shows the existing and checked boundaries of Šiauliai Old Town (UK 27097)): 1 – Prisikėlimo Square; 2 – the approaches to Šiauliai State College; 3 – the square; 4 – the approaches to Šiauliai Cathedral, 5 – Aušros Path, 6 – Tilžės St. 155.

tęsėsi kultūrinis sluoksnis su XVI–XVII a. radiniais. Šurfo gylis leidžia teigti, kad tai pastato rūsio vieta, o didelis kiekis kieto perdegusio molio ir koklių liudija, kad čia buvo sugriuvusi molinė koklinė krosnis. Datuoti sluoksnį padeda identifikuoti plokštinių koklių fragmentai. Čerpiniai karniziniai kokliai su žvynų ornamentu Latvijoje, Selpilyje, randami XVI a. 4–7 dešimtmečių sluoksnyje, Vilniaus Žemutinėje pilyje ir senamiestyje datuojami XVI a. I puse – XVI a. 3 ketvirčiu. Tokios pat formos kaip rastas šurfe 5 koklis karūnėlė su angelo atvaizdu saugomas LDM, jis datuojamas XVI–XVII a. I puse. Frontaliniai kokliai su įduba datuojami XVII a. I puse, su rozetėmis įgilintoje centrinėje dalyje – XVI a. I puse. Atkraštėlis, puoštas trikampėlių eile, daugiausia priklauso kokliams su rozetėmis. Likusieji radiniai neprieštarauja tokioms datoms, įsimaišiusių vėlyvų radinių nėra, sluoksnis nesuardytas. Vėlyvoji data praplėsta iki XVII a. pabaigos, turint omenyje, kad į provinciją koklių mados galėjo ateiti kiek vėliau. Perdegusio molio gabalai daugiausia buvo su 2 lygiom plokštumom, apie 7 cm storio. Greičiausiai tai krosnies padas.

Pačiame Prisikėlimo aikštės centre iškastas šurfas 9. Jame 1,1 m gylyje fiksuota statų kampą sudaranti didelių pamatinių akmenų konstrukcija (2 pav.). Jos aplinkoje iki 2 m gylio surinkti XVI–XVII a. datuojami radiniai. Šurfas 9 išsiskyrė iš kitų radinių gausa – iš viso surinkta 2850 vienetų. Didžiausią dalį sudarė perdegusio molio gabalai (jų buvo 1135) – gausiausiai nuo 90 cm iki 1,5 m gylio. Iš jų 254 turėjo po

vieną ar kelis atspaudus, dauguma apskrito skerspjūvio karčių, jie sudarė 22 % visų surinktų molio gabalų (3 pav.). Rasta nemažai gyvulių kaulų – 299 vienetai, raudonų plytų nuolaužų, didžioji dalis smulkių (268 vienetai). Iš buitinės keramikos daugiausia rasta kaimiškos – surinktos 235 šukės, glazūruotos keramikos – 185, neglazūruotos, kieta vientisa molio mase – 49 vienetai. Dar 213 neglazūruotos keramikos vienetų nepavyko nustatyti, ar tai smulkios indų, ar dubeninių koklių šukės. Jos priskirtos neaiškios keramikos grupei. Plokštinių, frizinių karnizinių koklių fragmentų surinkta 78 vienetai, dubeninių (ar puodyninių) koklių keturkampe ir apskrita anga rasta daug daugiau – 316 vienetų. Palyginti nemažai surinkta mažų langų stiklo šukelių – jų buvo 29. Rastas ir nedidelis švininio vitražinių langų rėmelio fragmentas.

2 pav. Akmeninių pamatų kampas (XVI–XVII a.) šurfe 9 iš PV. A. Šapaitės nuotr.

Fig. 2. The stone foundation corner (16th–17th-century) in test pit 9, as seen from the SW.

3 pav. Perdegusio krosnies molio gabalas su karčių atspaudais iš šurfo 9. A. Šapaitės nuotr.

Fig. 3. A piece of burnt stove clay with water pepper (Polygonum hydropiper) impressions that was found in test pit 9.

Paanalizavus šurfo 9 radinius matosi, kad visi sluoksniai yra maždaug vienalaikiai, radinių datavimas iš esmės nesiskiria. Gal kiek vėlyvesnių, XVII–XVIII a., pasitaikė 4 sluoksnyje, 38–62 cm gylyje.

Informatyviausi datuojant yra plokštinių koklių fragmentai. Daugelis formų kartojosi kaip šurfe 5. Tai koklis–karūnėlė su žmogaus ar angelo atvaizdu (XVI–XVII a. I pusė) (4 pav.), frontaliniai kokliai su rozetėmis įgilintoje centrinėje dalyje, trikampėlių eile puoštais aukštais atkraštėliais (XVI a. I pusė).

Naujos formos – tai 4 sluoksnyje rastas koklis–juostelė. Panašus koklis saugomas LDM ir datuojamas XVII a. II puse – XVIII a. viduriu. Kokliai–juostelės jau naudoti XVI a. I pusėje, Kurše ir Žiemgaloje randami XVII a. pabaigos sluoksniuose, Vilniaus archeologinėje medžiagoje – XVII a. II pusėje, Žagarėje – XVIII a. Šurfe 9 aptiktas koklis–juostelė lygus, neornamentuotas, be įmantrumo, būdingo ankstyvesnėms formoms, todėl datuojamas XVII a. II puse – XVIII a.

Kampinio koklio kaklelio viršutines bei apatines dalis padėjo identifikuoti LDM saugomo pilnai išlikusio kampinio frizinio karnizinio koklio vaizdas. Jis datuojamas XVII a. II puse. Karūnėlė, panaši į rastąją šurfe 9 (5 pav.), tik ažūrinė, yra tarp LDM eksponatų. Ji datuojama XVI–XVII a.

Šurfe 9, 1–1,3 m gylyje, rasta smulki akmens masės butelio šukelė. Akmens masės buteliai naudoti ilgą laiką. Jie pradėti gaminti Frechene prie Kelno XVI–XVII a. Lietuvoje randama importinių akmens masės indų, vėly-

0 5 cm

4 pav. Koklio karūnėlės dalis su žmogaus ar angelo veidu iš šurfo 9. A. Šapaitės nuotr.

Fig. 4. Part of a 'crest' stove tile (Bekrönungskachel) with a human or angel face, from test pit 9.

0 5 cm

5 pav. Koklio karūnėlės kraštas iš šurfo 9. A. Šapaitės nuotr.

Fig. 5. An edge sherd that comes from a 'crest' stove tile and was found in test pit 9.

vesniuose sluoksniuose jie sutinkami dažniau, tačiau gali būti ir XVII a.

Iškart po užpiltiniais 1–3 sluoksniais nuo 38–42 cm gylio esantis šurfo 9 kultūrinis sluoksnis datuojamas XVI–XVII a. (4 sluoksnyje dar gali būti įsimaišę vėlyvesnių radinių). Bendras sluoksnių storis – 1,8–2,06 m. Šurfe 9 aptikta pastato su akmeniniais pamatais vieta. Perdegę molio gabalai greičiausiai yra iš molinės krosnies, kurią statant naudotos kartys karkasui suformuoti. Kartu su molio gabalais rasta nedaug plytų, dubeninių koklių keturkampe anga, plokštinių koklių šukių. Koklių atspaudų molio gabaluose aptiktas tik vienas. Pavienės plytos irgi galėjo būti ir krosnies statybinė detalė, ir pastato. Pastatas buvo su stikliniais vitražiniais langais, tai liudija langų stiklo šukės ir švininio rėmelio fragmentas.

Prisikėlimo aikštės V dalyje iškastame šurfe 4 kultūrinis sluoksnis tęsėsi iki 0,9–1,3 m gylio, tik šurfo PR pakraštyje buvo 1,82 m gylio duobė, primesta akmenų, su pavieniais gyvulių kaulais. Pagal keletą rudai ir žaliai glazūruotų smulkių šukių galima daryti prielaidą, kad 4 sluoksnis ir duobė 4 datuojama XVII–XVIII a., tačiau visiško tikrumo, kad tai ne pokario duobė, į kurią nepateko akivaizdžiai XX a. radiniai, nėra. Gretimame šurfe 6 kultūrinio sluoksnio storis buvo 65–70 cm, įžemio fone fiksuotos dvi nedidelės (30 ir 40 cm skersmens) duobės, radiniai datuojami XVI–XVII a., išskyrus XX a. perkastą vieną iš dviejų duobių.

Prisikėlimo aikštės P ir PV pusėse esančiuose šurfuose 8, 12, 15, 16, 45–60 cm gylyje atidengtas vietomis apardytas nelygus iš nevienodo dydžio ant įžemio sudėtas akmenų grindinys, pagal radinius datuojamas XX a. I puse. Šurfuose 2 ir 7 grindinio neaptikta, tačiau rasta monetų (Vokietijos 1905 m. 10 pfeningių ir Lietuvos 1929 m. 10 centų), leidžiančių datuoti kultūrinį sluoksnį šitose vietose XX a. I trečdaliu.

Šurfuose 1, 10, 11, 13, 14 kultūrinis sluoksnis ne ankstyvesnis nei XX a. vidurys, čia fiksuoti laikini kabeliai, maišyta žemė su XX a. II pusės radiniais.

Tilžės g. 155 prie Šiaulių dramos teatro (čia numatoma naikinti esamą sienelę ir įrengti pavėsinę) iškastas šurfas 17. Toje vietoje po griuvenų sluoksniu buvo užfiksuotas akmeninis pamatas (grindinys?), pagal radinius jo aplinkoje (įskaitant monetą su vos įžiūrimu ereliu, jos dydį ir svorį, galima spręsti, kad tai greičiausiai carinės Rusijos moneta) datuojamas XIX a.

Šiaulių valstybinės kolegijos prieigose buvo iškasti šurfai 18–23. Šurfo 20 vietoje įžeminis molis atsidengė iškart po užpiltiniais šaligatvio formavimo sluoksniais, šurfuose 18, 19, 21, 22

6 pav. Akmenų grindinys su stambių akmenų eile šurfe 23 iš PV. A. Šapaitės nuotr.

Fig. 6. Stone paving with a row of large stones, as seen from the SW in trench 23.

7 pav. Vertikalioji apavo pasagėlė iš šurfo 24. A. Šapaitės nuotr.

Fig. 7. The vertical wall horseshoe (Lith. vertikalioji apavo pasagėlė) from test pit 24.

užfiksuotos gilios duobės, pilnos pokarinių griuvenų. Šurfe 22 tarp XX a. radinių buvo įsimaišę keramikos šukių, kurios gali būti ankstyvesnės.

Skvere prieš Šiaulių miesto savivaldybę buvo iškasti šurfai 23–28. Šurfe 23, iškastame skvero V kampe, 60 cm gylyje buvo atidengtas iš didelių ir mažesnių akmenų sudėtas tvarkingas grindinys. Įstrižai šurfo R–V (90°) kryptimi ėjo stambių akmenų eilė, išsiskirianti akmenų dydžiu ir tvarkinga orientacija bendrame fone (6 pav.). Eilėje esančių akmenų dydžiai: 67x31x per 12 cm, 52x33x daugiau kaip 12 cm, 44x27x per 10 cm. Virš grindinio rasta nemažai tamsaus patinuoto stiklo šukelių, susilydęs švino (?) gabaliukas (gali būti langų stiklo rėmo detalė), kaimiškos ir glazūruotos keramikos, tarp kurių buvo apdegusių akytų keramikos šukių. Iš viso 2, 3 sluoksniuose surinkti 209 radiniai, daugiausia dubeninių koklių fragmentų (54 vienetai) ir keramikos šukių, iš jų 14 vienetų kaimiškos ir 32 vienetai glazūruotos. Virš grindinio daugiausia surinkta keramikos šukių, datuojamų XVI–XIX a.

Šurfe 24, skvero Š dalyje, aptikta tik akmenų krūva, greičiausiai iš grindinio. Radiniai (be įprastos keramikos ir gyvulių kaulų, čia rasta vertikalioji bato pasagėlė (7 pav.), dvi žalvarinės sagos) datuojami XVI–XIX a.

Šurfe 25, skvero ŠV pusėje, 60 cm gylyje taip pat atidengtas grindinys. Kitaip nei šurfe 24 grindinys buvo sudėtas iš nedidelių (15x12x 8 cm) ir visai smulkių (3x2,5x1,5 cm) akmenukų. Sluoksnis datuojamas XX a., su įsimaišiusiais XVI–XIX a. radiniais.

Šurfuose 26, 29, skvero ŠV ir PR galuose, buvo ištisinis 0,96–1,15 m storio kultūrinis sluoksnis su XVI–XVIII a. radiniais (koklių fragmentai, molinių keptuvių su kojelėmis dalys, molinių pypkių galvutės), sumestais grindinio (?) akmenimis. Šurfuose 27, 28 ankstyvasis kultūrinis sluoksnis suardytas XX a. II pusėje.

Šiaulių katedros prieigose buvo iškasti šurfai 30–33. Šurfo 30 vietoje netoli Tilžės gatvės ir Aušros alėjos sankryžos užfiksuota pamatinių akmenų eilė, orientuota ŠR–PV (45°) kryptimi. Akmenys apkibę kalkiniu skiediniu, greta duobė, pilna raudonų plytų ir didelių pamatinių akmenų. Radiniai, surinkti duobėje su griuvenomis, datuojami XIX–XX a. pradžia.

Aušros tako (jo dalies, įeinančios į Šiaulių senojo miesto vietą (UK 27097)) pakraščiuose

buvo iškasti šurfai 34–38. Šurfe 34 aptikta XIX–XX a. I pusės radinių, likusiuose šurfuose fiksuotas tik XX a. kultūrinis sluoksnis. Senesnieji sluoksniai greičiausiai suardyti performuojant žemės paviršių statant daugiabučius.

Tyrimų duomenimis, dabartinės Prisikėlimo aikštės ŠV dalyje XVI–XVII a. buvęs užstatymas, išliko pastatų rūsių vietos (šurfai 3, 5, 9). Labiausiai nutolęs šurfas su ankstyvuoju kultūriniu sluoksniu (šurfas 9) buvo už 55 m į PR nuo Varpo gatvės ašinės linijos. Prisikėlimo aikštės teritorijoje fiksuotas ir prieškario turgaus aikštės kultūrinis sluoksnis su fragmentiškai išlikusiu grindiniu, vietomis buvo XX a. II pusės suardymų.

Tilžės gatvėje prie Šiaulių dramos teatro užfiksuotos XIX a. statinio liekanos. Šiaulių valstybinės kolegijos prieigose aptiktos tik duobės su pokarinėmis griuvenomis, tarp kurių įsimaišę pavienių ankstyvesnių keramikos šukių. Panašu, kad ten yra buvęs ankstyvasis kultūrinis sluoksnis, bet iškastų šurfų vietoje jis suardytas per pasaulinius karus.

Skvere prieš Šiaulių miesto savivaldybę XVI–XVIII a. struktūrų neaptikta, tačiau didesnėje aikštės dalyje paskleistas kultūrinis sluoksnis su tų laikotarpių radiniais. Fiksuoti grindiniai greičiausiai yra XIX–XX a. I pusės. Ikonografijoje įamžintoje turgaus aikštėje matosi panašios išilginės ir įstrižos juostos, sudėtos iš didesnių akmenų, kaip atidengta šurfe 23. Šurfe 25 iš smulkių akmenukų sudėtas grindinys gali būti susijęs su čia 1864–1936 m. stovėjusia Šv. Petro ir Povilo cerkve.

Šiaulių katedros prieigose, šurfe 30, aptikti pamatai greičiausiai yra pastato, kurio fragmentas užfiksuotas Napoleono Ordos piešinyje 1875 m. Vėlyvesnėje ikonografijoje pastatų toje vietoje nėra, pamatų aplinkoje aptikti radiniai neprieštarauja statinio datavimui XIX a.

Archeologinių žvalgomųjų tyrimų metu Šiauliuose, Prisikėlimo aikštėje, Tilžės gatvėje prie Valstybinio Šiaulių dramos teatro, Šiaulių valstybinės kolegijos prieigose, skvere prieš Šiaulių miesto savivaldybę, Šiaulių katedros prieigose, Aušros take ištirtuose plotuose užfiksuotas iki 2,3 m storio archeologiškai vertingas kultūrinis sluoksnis, datuojamas XVI–XVIII a., bei XIX–XX a. kultūrinis sluoksnis.

Prisikėlimo Square and the Approaches to it

In 2016, the field evaluations conducted in Šiauliai saw the excavation of 38 test pits (a total of 76.65 m^2) in Prisikėlimo Square, Tilžės Street near the Šiauliai State Drama Theatre, the approaches to Šiauliai State College, the square in front of the Šiauliai City Municipality building, the approaches to Šiauliai Cathedral, and Aušros Path (Fig. 1).

Based on the investigation data, basements have survived at the sites of buildings that existed in the NW part of present-day Prisikėlimo Square during the 16th–17th centuries (test pits 3, 5, 9) (Fig. 2). The most distant test pit with a 16th–18th-century cultural layer (test pit 9) was 55 m to the SE of the axis of Varpo Street. This layer contained pieces of burnt stove clay (Fig. 3) and stove tile fragments (Figs. 4, 5). The cultural layer and fragmentally surviving paving from the pre-war market square were recorded in Prisikėlimo Square.

The remains of a 19th-century structure were recorded in Tilžės Street near the Šiauliai State Drama Theatre.

Only two pits containing post-war rubble, including isolated sherds earlier pottery, were discovered in the approaches to Šiauliai State College. It appears that an early cultural layer had existed at that location but it had been disturbed during the Second World War at the test pit sites.

No 16th–18th-century structures were encountered in the square in front of the Šiauliai City Municipality building, but a cultural layer with finds from that time occurs in the greater part of the square (Fig. 7). Paving that probably dates from the 19th–first half of the 20th century was recorded. Larger stones like the ones unearthed in test pit 23 were used to create the longitudinal and oblique bands visible in the market square immortalised in iconography (Fig. 6). The small stone paving uncovered in test pit 25 could be connected with the Orthodox Church of SS Peter and Paul that stood there during 1864–1936.

The foundation discovered in test pit 30 in the approaches to Šiauliai Cathedral is probably from the building, a fragment of which was recorded in Napoleon Orda's 1875 sketch. In later iconography, no buildings stand at that location. The finds discovered in the vicinity of the foundation do not conflict with the structure's 19th-century date.

An archaeologically valuable cultural layer, which was up to 2.3 m thick and dates to the 16th–18th centuries and a 19th–20th-century cultural layer, were recorded in the excavated areas.

UKMERGĖ

Justinas Račas

Kęstučio aikštė ir Pilies kalno parkas

2016 m. atlikti žvalgomieji tyrimai Ukmergės senamiesčio (UK 17116) ir Ukmergės senojo miesto vietos (UK 2990) teritorijoje. Tyrimai skirstyti į 3 etapus pagal tyrimų vietas: Draugystės skveras priešais UkKM, Kęstučio aikštė priešais Ukmergės savivaldybę ir Pilies kalno parkas už savivaldybės. Iš viso ištirtas 97,82 m² plotas.

Kęstučio aikštėje buvo iškastos 2 perkasos, kiekviena 5x2 m dydžio, iš viso 20 m² plotas, arba 1 % visos aikštės teritorijos. ***Perkasa 1*** matuota Kęstučio aikštės ŠR dalyje. Joje galima išskirti 2 archeologiškai vertingus kultūrinius horizontus. Vienas, esantis visame perkasos plote 60–80 cm gylyje nuo dabartinio paviršiaus (H_{abs} 70,70–70,90 m), datuojamas XVIII–XIX a. Kitas – perkasos PR dalyje nuo 1,1 iki 1,6 m (H_{abs} 69,90–70,40 m) gylio, datuojamas XVII a. pabaiga – XVIII a. Ūkinės duobės apačia aptikta 1,9 m nuo žemės paviršiaus (H_{abs} 69,61 m). Abiejuose sluoksniuose gausu koklių fragmentų (1 pav.), keramikos. Apatiniame horizonte aptiktas Kristinos Rygos šilingas.

Perkasa 2 matuota Kęstučio aikštės PV dalyje. Po velėnos ir povelėniniu sluoksniu apie 50 cm gylyje (H_{abs} 71,30 m) ŠV dalyje atsidengė 4x1,5 m dydžio perkasimas. Jame aptikta kulkų ir šovinių tūtelių. 1,7 m gylyje (H_{abs} 70,15 m) aptikti kapai. Iki XX a. 8 dešimtmečio čia buvo tarybinių karių kapinės, vėliau palaikai perkelti į Pašilės kapines, matyt, ekshumuojant surinkti stambieji kaulai, tačiau liko smulkiųjų (stuburo slankstelių, pirštakaulių, šonkaulių), kurie ir rasti šių tyrimų metu. Rasti 4 kapai (2 pav.). Palaikai buvo užfiksuoti, apdengti plėvele ir užkasti.

Prieš vykdant ardomuosius tyrimus, **Pilies kalne** buvo atlikti geofiziniai tyrimai. Jais siekta lokalizuoti pagal 1838 m. Ukmergės miesto planą čia stovėjusių statinių vietas. Tirtas 5428 m² plotas Pilies kalno parke. Pagrindinis tyrimų tikslas buvo georadaru aptikti anomalijas, galimai susijusias su buvusių statinių liekanomis. Šių anomalijų vietos ir buvo numatytos kaip 2016 m. žvalgomųjų tyrimų vietos.

Pilies kalno parko teritorijoje ištirtos 5 perkasos ir 2 šurfai, iš viso 63 m² plotas. Beveik